

ubillige indskrænkninger i andres adgang til erhvervsudøvelse. Også ved affattelsen af denne bestemmelse er således hensynet til forbrugerne trådt i stedet for den gældende lovs udtryk „urimelig“.

Som tidligere fremhævet kan det nærmere indhold i udtryk af denne art først fastlægges gennem praksis, således at det er et spørgsmål, om det vil være rigtigt nu at anvende et ændret ordvalg. Som nævnt i forbindelse med omtalen af forslaget § 12 er det dog utvivlsomt forslaget hensigt, at den ændrede formulering skulle indebære en ændring af praksis.

Endvidere er i forslaget i lighed med formuleringen af den oprindelige prisaftalelovs § 9 erhvervsfrihedshensynet kommet direkte til udtryk i lovforslaget. Selvom den gældende lov er mere generelt formuleret på dette punkt, har priskontrolrådet ved sin indgriben i praksis lagt vægt på de i forslaget nævnte hensyn til forbrugerne og til tredjemands adgang til erhvervsudøvelse, idet den gældende lovs formulering ikke indebærer nogen begrænsning i forhold til prisaftaleloven, jfr. den af folketingets udvalg under 25. maj 1940 afgivne betænkning om forslaget til lov om priser m. v. — se rigsdagstidenden 1939—40, tillæg B. sp. 1157 —, hvor der som eksempel på urimelige forretningsbetingelser nævnes sådanne salgsbetingelser, som udfra hensyn af ikke-købmandsmæssig karakter stiller visse erhvervsdrivende ugunstigere end andre: enten ved helt at udelukke dem fra den pågældende omsætning eller ved en forskelsbehandling gennem pris- og avancefastsættelse. På dette punkt ville forslaget således formentlig dække den gældende praksis.

§ 17, stk. 1 og 2. Efter forslaget kan priskontrolrådet for sådanne varer og ydelser, for hvilke det skønnes påkrævet og rimeligt (jfr. § 12), offentliggøre priser og avancer, der ikke må overskrides (maksimalpriser og maksimalavancer). Efter den gældende lovs § 13 (der i stedet for „påkrævet“ anvender udtrykket „ønskeligt“) er det yderligere en betingelse, at konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, hvorved bemærkes, at priskontrolrådet, jfr. rådets skrivelser af 2. oktober 1950 og 7. november 1951 til handelsministeriet, har antaget, at denne betingelse må anses for opfyldt i visse tilfælde af ekstraordinære prisstigninger af inflatorisk karakter.

Efter forslagets § 17, stk. 2, skal rådet ved fastsættelsen af priser og avancer afveje, hvorvidt virksomheder, der arbejder hensigtsmæssigt, får dækning for nødvendige medgåede omkostninger samt en rimelig avance. For at tilskynde til gennemførelse af forbedringer i driften vil rådet dog være berettiget til at tage virksomhedernes hele økonomiske stilling i betragtning og til at foretage reguleringer af hidtil anvendte nettoavancer.

Efter den gældende lov kan prisen ikke sættes lavere, end at virksomheder, der arbejder med efter forholdene tidssvarende materiel, og som drives på normal teknisk og kommercielt hensigtsmæssig måde, kan få dækning for deres omkostninger samt en rimelig nettoavance. Selvom den foreslåede affattelse af bestemmelserne om retningslinier for maksimalprisfastsættelser efter sin ordlyd tillader en strengere bedømmelse, end det er muligt efter den nuværende prislov, gælder det dog også her, at det nærmere indhold af bestemmelser som de omhandlede kun kan fastlægges gennem praksis. Allerede under den gældende lov har rådet ved prisreguleringens gennemførelse haft for øje at tilskynde virksomhederne til rationalisering.

§ 17, stk. 3, svarer ganske til den nuværende § 13, stk. 3.

§ 18 svarer til § 13, stk. 2. Efter forslaget skal motiveringen for udstedelse af prisstop være at hindre økonomisk udnyttelse af ekstraordinære forhold, medens prisstop efter den gældende lov kan udstedes, hvor særlige forhold gør det påkrævet.

§ 19. Anke, jfr. nuværende § 15. Nyt er stk. 3, hvorefter handelsministeren kan indanke de af priskontrolrådet truffne afgørelser. Denne bestemmelse må ses i forbindelse med det, der på dette punkt betegner den afgørende ændring i sammenligning med den gældende lov, nemlig at ankenævnet træffer den endelige afgørelse i de indankede sager, medens efter den nuværende lov ankenævnet gør indstilling til handelsministeren, som endeligt afgør de pågældende sager.

§§ 20, 21 og 22 svarer til henholdsvis § 16, § 18 og § 19 i den nugældende lov.

Spørgsmål 14. Hvis priskontrolrådet måtte anse det for mere ønskeligt at fortsætte med den nugældende lov, ønskes en begrundelse derfor, eventuelt ønskes stillet sådanne ændringsforslag til den nugældende lov, som priskontrolrådet måtte anse for ønskelige.

Med hensyn til besvarelsen af dette spørgsmål henvises til priskontrolrådets skri-